

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Сконфісковані небелиці.

За посередництвом інтерпеляції посла Тянякевича «Діло» спромогло випечатати недавно сконфісковані дві статі. Ми противні взагалі конфіскатам, що опираючись часом на якімсь одним слові або висказі, цілий наклад газети віддають на знищене. Звичайно така конфіскація не досягає своєї цілі, а стає лиш доброю рекламою.

Так стало ся і зі статями «Діла». Інтерпелював за них пос. Тянякевич в Раді державній, але хиба для правової засади, бо пересічний чоловік, не урядник ц. к. прокураторії, дармо висилає побачити в інкримінованих уступах щось такого, що після его льогіки і суспільної морали заслугувало би на конфіскацію. Але бо і сей зміст такий марний, такий никчемний, що шкода було бити у великий бубен парламентарної інтерпеляції за такою безвартісною згубою. Тепер, коли ті статі через конфіскацію набрали реклами і кождий прочитав їх з тим більшою увагою, може переконатися, яка хитка і недоброговісна буває аргументація «Діла» особливо в партійних справах.

Змалювавши невідрадне політичне положення галицьких Русинів, одна із сконфіскованих статей відзиваєсь так:

І що ж на се наші послі?

Незалежні мусять в раді державної обмежати свою діяльність головню на інтерпеляції. На них ніхто доси не відповідає, але користь виходить та, що світ дізнає ся про вартість нашої конституції. В соймі наші послі неспосібні навіть до інтерпеляції, котрі врешті не мають тут навіть того значіння, що в раді державній.

Що-ж би у нас могло бути першою ознакою якої-небудь справді важної для нас концесії иншого, як не зміна — бодай слід якоїсь зміни тої системи, котра

нас так гнобить? А чей-же хто як хто, а «угодовці» повинні так для добра руского народу, о котре ніби то так «енергічно і інтензивно» дбають, як для успішности своєї і довгої політики, як в кінці і в інтересі своєї власної поваги між руским народом, передовсім дбати о... зміну системи в трактованю Русинів правительственными (=польськими) властями, урядами і урядниками. Без зміни тої системи їх політика не може бути успішна, бо не здобуде собі найголовнішої підстави і сили до успішности, якою є однодушна згода на роду з політикою своїх заступників і довіре до них; без тої зміни вкінці остануть «послі-угодовці» до суду-віку лише предметом підозріваня, посьміховища і погорди, хоч-би навіть — припустім — несправедливо, а кружок їх прихильників буде по кождих «довірочних зборах народовців» лише маліти. О скільки-ж би то зараз більші вигляди на успіх мала їх політика, коли би подбали о зміну тої системи! Бо довіре руского народу, котрого тепер, як самі здорові знають, зовсім не мають, мусіло би прихилити ся до них, хоч може не через ніч, так все в недовгій часі.

Чи се така велика річ — тота зміна системи?... Так, дуже велика! Се перша підстава всякого «добра руского народа», без котрої народна робота мусить ще тяжше поступати, ніж корчоване бразилійських лісів. Се перша, невідперто конечна підстава до всякої дальшої угодової акції в краю; без неї неможлива ані так бажана для добра краю і держави згода між обома народами, заселяючими Галичину, але неможлива навіть ніяка акція угодова така, щоби мала бодай тінь вигляду на успіх. Се не постулят закокурічених Німців: «відкликане язикових розпоряджень», а так природне і самозрозуміле услівє, як те, що ті, котрі хотять помирити ся, мусять передовсім перестати бити ся. Такою вели-

кою річю є зміна системи для нас. Але для «мирної, угодової політики послів-угодовців» не повинно бути зовсім великою річю подбати о сю велику річ для добра руского народа. Хто має за собою християнсько-славянський союз, парламентарну більшість разом з колом польським і ексцелленцією Яворским, хто має вкінці за собою гр. Туна і правительство попросту для того, бо гр. Тун потребує і правиці взагалі і з окрема християнсько-славянського союзу та руских «послів-угодовців» — той ачейже легко міг би постаратись о те, щоби у нас ц. к. власти, уряди і урядники панували закон і слухали розпоряджень ц. к. висших властей.

Славна се аргументація, нічого казати! Велика річ, зміна системи, не повинна бути великою річю для послів-угодовців, они повинні подбати о сю велику річ! А незалежні що? — О, тих усправедливляє «Діло» одним словом: они сповнять свій обовязок кількома інтерпеляціями. Се легка задача! Бо і ціла опозиція не вимагає напруги. На опозиційнім конику можна легко стати великим і популярним чоловіком. Міг же-ж такий Вольф своїм криком стати популярним і славним проводиром австрійських Німців, то може і пос. Тянякевич інтерпеляціями стати проворним мужем державним, як се показала его тактовна по стилю і формі і вельми успішна телеграма до намістника Пінїнського в справі засуджених за вибори; можуть навіть редактори «Діла» своїми «програмовими статями», яких зразок ми подали в горі, стати геніяльними діячами і піонірами народної політики!

Оповіщене!

Дирекція «Кравого Союзу Кредитового» стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові подає отсим до прилюдної ві-

3 жита і гадок.

Драматургічна кар'єра доктора з Мостів великих; свізна рецензия; підслухана розмова; пригода з рускою катедрою; отворене церкви «Народного Дому» і св. Миколая; оо. Василяни у се-стер Василянок; профанація св. Миколая.

Доктор з Мостів великих мав тільки один раз щастє на поли драматичнім: що дістав премію Виділу кравого. Щастє се не аби-яке, коли зважить ся, що «Кандидат» є першою пробою его драматургічних спосібностей, а в додатку, що ся проба на премію — зовсім не заслугує. Але поза тим самі «пех-и». В дирекції львівської поліції, чи в намісництві застрягла була комедія через якісь там політичні натаки і не могла видобутись близько через два роки. А коли нарешті дістала ся на сцену, артисти якось не мали часу вивчити ся ролі. Нарешті критика зовсім примовчала так саму виставу, як і стійність самої комедії і по нашій думці зробила тим кривду авторови, яку ми бодай в часті хочемо направити.

Що найіскантіше в тій комедії — се був афіш: такий прозорний, що заінтригував цілу львівську Русь; збігла ся до театру в надії, що побачить живі портрети знаних осіб і типів. Але на афіші і скінчило ся; в комедії самі чу-

жі нам і незнані типи і ситуації. Передовсім сам кандидат вишов такою пасивною і незначною фігуркою, що зовсім неоправдано надає назву цілій штуці.

Він ані не старає ся о мандат, ані о панну, а чепить з якоїсь неоправданої «чемности» в домі підпанка, де пані дому заставляє на него сіти для своєї доньки. Цілий дім «паньства ржовдців» чужий для нас. І хотяй добродушний може найреальніше і з гумором, то все таки бачимо в нїм ралше тип поляка-офіціаліста, ніж хотьби навіть закаптуреного Русина.

Оба агітатори-академики начеркнені лише побіжно і мимо огнистої перори Білнського, не вносять з собою на сцену правдивої виборчої атмосфери. Добрим типом був би проворний, свідомий мужик-виборець, що без огляду ріже правду в очи пану кандидатови, але его перебуване в тім паньскім домі, та гостюване ставлять его в неприродну ситуацію. Ваагалі трапить ся штука богато через те, що акція через всі якти веде ся в паньскім салоні і до нас заходять тільки глухі і неясні вісти виборчої кампанії. Такою неясною справою є махінація закордонної агітаторки, вдови по професорі. Та і сама тота особа загадочна для нас. Чи се тип з України? Чи тут в Галичині ми чуваємо що про таких женщин? Навіть, коли-б дійсно такий

факт збув ся, то ще не кваліфікує ся він на сценічній дошці, бо він є лише відосібнений, припадковий. А на сцені тільки те має стійність, що носить на собі загальні ціхи, є типовим.

Безперечно найліпшою і одинокою, живою личностію є учитель-страхайло, що рад би прислужити ся рускій справі, але з огляду на своє зависиме становище так лякає ся всякої політичної акції, що лише других відстрашує своїми «довірочними» донесеннями і інформаціями. Є се новий тип в нашій драматичній літературі і знятий вірно з жита.

На представленю було багато оплесків. Деякі товсті дотепи викликували то сьміх то негодованє. Ліпше, якби їх не було. Але... автори горді часом і на свої несмачні грубости. Автора викликувано по другім актї, а він кланяв ся зі свого місця на всі сторони.

Але коли я вже завернув ся до тамтогомісячної вистави театральної, то згадаю про одну пригуду, якої був-ем свідком в аудиторії. Сиджу собі на своїм кріслі, а біля мене якась дама у шовках та в брилянтах. Два панове, що сиділи біля неї, говорять по руски, а она тягом відповідає по польски. Нарешті один відзиваєсь:

— Чому ви пані говорите тільки по польски.

— Во по rusku nie umiem.

«го переконав найде голосний відгомін в кру- тах населення, що переняте любовю до держави буде свідлати разом з духовенством над ща- стем і спасенем грядучого покоління.

Як доносять з Петербурга, запросили до участі в конференції в справі розоруження дер- жав і оповіщене програми тої-ж конференції мають розіслати державам вже в найблизших днях зараз по повороті царя Миколая II. до столиці. Оба документи, нота з запросинами і програмами вже виговлені і мають бути пред- ложені ще перед Новим роком для одобреня царя.

Англійські дневники подають гарний висказ старенької, англійської королевої Вікторії, який оголосила одна з надворних дам за її призво- лом. Вікова королева, на вид англійської фльоти, відозвала ся тими словами: У нас були війни, але лише на те, щоби удержати мир. В тій ці- ли усправедливлена війна, але в жадній иньшій. Тільки під знаком мира може нарід розвинути ся... Також нема причини, чому-б нарід, що живе в мирі мав виродити і нікчемніти. Праця мужів в їх мирних заводах, в копальнях і ка- міньоломах, на мори і в гутах зеліза, при будо- вах залізниць і закладаню підморських каблів при відкриваню і закладаню нових кольоній є така сама тяжка, як служба жовніра і вимагає більшої сили та витривалости. Я не бажала-б, щоби англійський народ управляв ся менше в воєнній штуці. Я не бажала-б, щоби він стра- тив дещо з того духа, що єго підніс так високо. Але коли-б се лежало в моїй силі, то я розпо- рядила би, щоби всі кораблі, коли стрічають ся з собою на морю, витали себе словами: Прия- телі, мир се наш пароль!

НОВИНИ.

— **Інтерпеляція п. Барвіньського** і товаришів до Г. Е. міністра-президента яко упра- вителя міністерства внутрішних справ на засіданю ради держ. 14-го грудня 1898. Після всяких познак, які з кожним днем множать ся, здає ся, що в східній Галичині під- готовляє ся новий рух еміграційний а почата від трох років еміграція до Бразилії (від двох років до Канади) могла би прибрати ширші ро- зміри, коли-б сему заздальгідь не запобігло сл. В перших днях сего місяця зголосили ся в ц. к. старостів в Гусятині численні охотники е- міграційні по сертифікати до Америки, бо з Ка- нади підіставали листи нібито від своїх кре- вних, що опісують їм Канду якби рай, де ко- ждий нібито даром дістав 113 моргів поля, де парубок в трох місяцях може нібито заробити 150 доларів, а дівки побирають річно по 100 доларів плати і ведуть безжурне житє. Дальше опісують в сих листах, що кождий, котрий там має 50 доларів, є паном на всю губу і звива- ють тутешних господарів, щоби своє майно за-

У Львові обійшло ся без того, але всеж таки уряджене сегорічного св. Миколая на «Бе- сіді» не може задоволити поважних батьків. Анї св. Миколай, анї єго небесна прислуга не заховали того супкою і поваги, яка викликає у дитини ілюзію, розбуджає фантазію і витискає сильне враженє у молоденькій душі. Довкола св. Миколая сміхи, шепти, підповіданя, дотепи старших, котрі властиво зовсім не належать до того сьвята. Старші мають вечерниці, комерси, прогульки, танці, балі, карнавал — досить на- годи забавити ся. А діти чекають цілісенький рік на се одинокє діточє сьвято і навіть тут спихає ся їх на остатний плян. Уже поминувши, що шкідним є буренє всяких ілюзий дитинячого сьвітотгляду, они навіть не виносять жадного за- доволєня з того довго вичікуваного і сподіваного миколаївського сьвята.

Нехай би лиш наші аранжери Миколайків приглянули ся, як їх уряджують. Поляки для своїх дітей, як там під дозором осібних коміте- тових дїтвора бавить ся, гуляє, колядує, сьпіває, дізнає всяких несподіванок і утіх, то може зро- зуміли би виховавчє значінє того сьвята що-до розбудженя у дітей релігійних і народних чувств, певности себе в обходженю з ровесниками і зі старшими та взагалі товарискої оглади. Слід би громадї запридумати ся над тим і відложити свій добрий гумор на Андрея або Маланку, а Ми- колая полишити виключно для дітей.

щонебудь продавали, щоби лише вистарали ся о гроші на дорогу до Америки. Якийсь Мора- вець, агент з Гамбурга, котрий очевидно стоїть в звязі з американськими торговцями людий, іде на руку такими обіцянками та видумками піддуреним селянам і накидає ся за посередни- ка, бажаючи єм улєкшити подорож до Аме- рики.

Не можна дивувати ся, що селяни вірять таким видумкам несумлінних агентів і спішаєть ся покинути свою батьківщину, бо підвладні ор- гани урядові обходять ся так з ними, що їм обмерзло жити в ріднім краю. Безвзглядні екс- кузії податків та кар і грабежі причиняють ся найбільше до того. Так н. пр. в громадї Посто- лівка, Гусятинського повіта, засуджено в верес- ни 57 господарів, а в жовтні 27 господарів на карі в загальній сумі 141 р. за неправильне ходженє дітей до школи, а се не є одинокє екс- кузія сего року. Представлювано радї шк. окр., щоби она відповідно постановам закона видавала карні мандати з 8 дневним речинцем, протягом котрого дотичний господар міг-би ви- толкувати ся і при узасаднених причинах ося- гнути увільненє від карі, однак рада шк. окр. постуває і дальше безвзглядно. При таких роз- дражненю, викликанім тими і подібними спосо- бами, населенє вірить видумкам і обіцянкам агентів і дійсно можна побоювати ся, що знов може прийти до громадної еміграції до Аме- рики у східній Галичині. Супротив того запиту- ють підписані Г. Екцелєнцію:

1. Чи ц. к. правительство знає про сї под- ді в східній Галичині, а особливо про діланє еміграційних агентів? 2. Які міри думає ц. к. правительство предприняти, щоби положити ко- нець сему шкідному діланю агентів, а з другої сторони, щоби підвладні органи правительствє- ні спонукати до відповідного поступованя з сіль- ским населєнем?»

— **Читальню «Просьвіти»** отворено дня 3-го грудня в Корничи коло Коломиї при обході ці- сарського ювілея, заходом тамошного пароха о. Александра Русина. До великого збору наро- да промовив о. Шмериковский, підносячи по- требу лучити ся в товариства, бо лише з'єди- неними силами, спільною працею, прсьвітою та оцдадностю зможемо дійти до добробуту і ви- робити собі красшу будучність. О товаристві «Просьвіти», о єї розвою та заслугах для наро- ду промавлєв відтак заступник голови коло- мийської філії «Просьвіти» проф. Макарушка. До читальні висало ся на разі 53 осіб. На закінченє зборів о. Шмериковский пожелав читальникам щастя і зааохотив їх горячими словами до праці.

— **Пам'ятник Міцкевича в Варшаві.** В суботу дня 24-го грудня відкрито в Варшаві пам'ятник найбільшого польського поета Адама Міцкевича. Сам акт відкритя відбув ся дуже скромно і ти- хо. Рано відправлено в архикатедральнім косте- лі поминальне богослужєнє, посьвяченє пам'яті Міцкевича, почім без ніяких церемоній, без про- мов і сьпівів, на площі біля костеля Кармелі- тів на Краківськім Передмістю спущено заслону з пам'ятника. Назначені в програмі промови Генрика Сенкевича і кн. Радивида заборонила російська поліція в останній часі. Дозволено лише в хвилі відєленєня пам'ятника відограти оркестрі пісню Монюшка, а коли парох від Кар- мелітів доконав потихо акту посьвяченя, полі- ція дала знак і кількадесят тисяч зібраного народу зачало розходити ся. Взагалі поліція предприняла дуже строгі міри острожности, бо бояла ся, щоби не прийшло до яких демонстра- цій. — Дуже цікава і для Русинів поучаюча є історія сего пам'ятника. Коротка она, бо зачала ся в р. 1897, а скінчила ся на днях, що є ви- їмкою в подібних справах. З гадкою поставити Міцкевичови пам'ятник в Варшаві виступив пер- ший варшавський тижневник «Głos», а проєкт сей поперли всі органи варшавської праси. Пра- вительство сему також не відмовило і перша відозва комітету з зазивом до складаня жертв на пам'ятник носить дату 24. мая 1897 р. Жер- тво посипались з нечуваною обильністю, так що за 50 днів зібрав ся великанський фонд — 236 тисяч рублів. Наполюхані таким богатим напливом жертв, російські власти замкнули ли- сту складок дня 14. липня м. р. Збираним скла- док займали ся редакції часописий і каса коміте- ту. Якої популярности заживає тамошня польська праса, свідчить найлучше се, що до всіх редакцій разом прийшло 200.000 рублів, а лише рєшта 36.000 просто до каси комітету. Числячи легко, участь в складках взяло безпосередно 100.000 осіб, а з родинами, що в їх імені надходили жертви, числити можна найменше 300.000 о- сіб. А річ певна, що накопи-б правительство не заборонило приймати дальші жертви, то фонд був би зріс вдвоє. Як популярною була справа пам'ятника, доказує факт, що зпосеред тих 100 тисяч жертвувателів около 70 тисяч було та- ких, котрі зложили квоти не більше від одного рубля; а таких, котрі давали від пів копійки до 5 копійок було 11 тисяч. Чомуж Русини не мо- жуть похвалити ся такою жертволюбністю? Маємо і ми аж за богато може всіляких фондів і на ціли далеко важніші, чим пам'ятник для

якого-небудь поета, а прецінь збираниє складок тягне ся не літами, але десятками літ. Щоби зложити пару крейцарів, чейже не треба бути зараз богатим фабрикантом або капіталістом. — За таку поважну суму виставлено Міцкевичови пам'ятник правдиво величавий. Творцем сего ді- ла є польський різьбар Гюдебский. Пам'ятник сто- їть серед великої площі, засадженої деревами і цвїтами; взносить ся до висоти 15 і пів ме- тра, а сама статя поета мірить 4 метри і 20 сантиметрів. Квадратова підстава, широка на 18 метрів, має з кожної сторони по 7 ступнів, що ведуть на простору гранітову терасу. На чоти- рох рогах стоять смолоскипи, що з'ображають мітичні «звізє». Дубові галузи, оперті на медве- жих лапах, пнуть ся в гору сплївшись зі зво- ями хмелю, а в горі розпирають ся медвежі го- лови, що піддержують урни з золотими промі- нями. З тераси взносить ся високий, з італій- ского граніту, цокіл, в горі, чимраз тонший. До- лішна єго часть украшена алєгоричною орна- ментикою, а в горішній части видко напис: «Адамови Міцкевичови — родимці». Понад сим стоїть бронзова статя поета. Очи взнесені в го- ру, права рука на грудех, ліва піддержує легко спадаючий плац. З лица пробиваєсь настрій. — Взагалі пам'ятник, — як доносять — відповідає цілковито покладним надїям та горячим захо- дам жертволюбної польської єсупільности.

— **Судьба галицьких робітників на гавайських островах.** Галицькі виселєнці, що прибули недав- но до Гонолюлю на заробітки, збунтовали ся і не хотіли робити на цукрових плантаціях під дозором муринів. Властители плантацій позамі- кали їх до а. ештів, одягли в арештантські мун- дури і гонять їх під доглядом поліції що дня через місто на роботу. Мешканці Гонолюлю так тим обурені, що задумують — як подає амери- канська «Свобода» — силою увільнити робітників від такого невільничого та нелюдського обходженя.

— **Безплатна порада адвокатска.** Комісія ви- брана з поміж виділу львівської палати адво- катської намірає установити в палаті адвокатській годани, в котрих сторонам буде уділяти ся без- платно адвокатської поради.

— **Огні.** В Новім Санчи вибухнув огонь дня 21-го с. м. на передмістю «Пекло». Причи- ною був жаріючий вуголь висипаний з попелом на сьмітє. — В Токах коло Тернополя знищив огонь кільканайцять селянських необезпечених загород.

— **Непедагогічна кара.** В одній школі галиц- кого провінціального місточка закашляла у- чениця V. класи підчас науки. Учителєць зда- вало ся, що учениця силує ся на кашель, щоби тим перешпнати науку і за кару звеліла єї на- писати 1000 разів: «Не вільно підчас науки каш- ляти.»

— **За розрухи.** В Новім Санчи скінчив ся вже четвертий і послідний процес по причині про- тивжидівських розрухів. Обжалованих було 54. З них засуджено одного на місяць в'язниці, трєх на 3 тиждні, 30 на 2 тиждні, 10 на 10 днів, 6 на 7 днів в'язниці, а трєх зовсім увільнено.

— **Алькоголь а електричність.** В одній фабриці в Магдебурзі діткнули ся два робітники дротів, що проводили електричність і попадали на мі- сци трупами. Се здивувало заряд фабрики не мало, бо напруженє електричности в однім дроті рівнало ся лєдві 130, а в другім дроті 230 вольтам, підчас коли річ всім знана, що елек- трична струя доперва тоді для людського житя небезпечна, коли перевиснає напруженє 500 вольт. При досліді за причиною сего случаю звєлено одному робітникови діткнути ся ще раз дрота і робітникови нічо не стало ся. Показало ся вкінци, що оба погібші робітники були ве- лкими піяками, а знатоки орекли, що знищенє алькоголем тіло улягає електричним ударом дуже легко. В наслідок сего досьвідү видалено з фабрики всіх робітників, що уживали нало- гово алькоголю.

— **Пізнаванє дорогих каменів.** Французский учє- ний Генрик Крот винайшов новий спосіб від- різнати правдиві дорогі камені від підроблєних. Спосіб дуже простий. Бере ся звичайну склян- ну шибу, закрашує ся єї кобальтовим квасом на синьо або на жовто за помічю мішанини зеліза з мангановим квасом і оглядаєсь через таку шибу якийсь дорогий камінь. Звичайно штучний, підроблений задержує ту саму краску, а природний зміняє на иньшу. Приміром сма- радг змінює зелену краску на фіолєтово-рожеву, а підроблений зі скла задержує зелену. Противно, правдивий сафір не тратить своєї темно- синької краски, а штучний видаєсь блідо-черво- ним. В той спосіб зібрав проф. Крот прикмети всіх дороговітних каменів, як они представля- ють ся під склом.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
госп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави		6:00	до Підволочиск, Бродів з головн. двірця		
	7:40	" Янова		6:05	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)		
	7:50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,		6:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча		
	7:55	" Сокала і Рави рускої		8:35	" Кракова (Відня, Берліна)		
	8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	" Янова		
	8:15	" Тернополя і Бродів на дворець головний,		8:50	" Кракова (Відня, Варшави)		
	9:05	" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)		9:15	" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова		
	10:35	" Іцкан, Сучави		9:35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного		
	10:45	" Ярослава, Любачева		9:53	" з дв. Підзамче		
	1:01	" Янова		9:55	" Белзця, Рави рускої, Сокала		
1:30	—	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)		10:55	" Іцкан, Сопова, Вергомету, Сучави		
	1:40	" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова		1:55	" Підволочиск, Кієва з дв. головного		
1:50	—	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави		2:08	" з дв. Підзамче		
2:15	—	" Підволочиск (Кієва, Одесса) на дв. Підз.		2:40	" Іцкан (Ясс, Букарешту)		
1:30	—	" на дв. гол.		2:40	" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),		
	5:00	" " Козови, Бродів на дв. Підз.		2:40	" Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ря-		
	5:25	" " " на дв. гол.		2:40	" шів, Хабівки чер. Ряшів або Тарнів.		
	5:40	" Іцкан, Сучави		3:00	" Стрия, Скольного тільки від 1/3 до 3/4		
	5:55	" Сокала, Белзця і Любачева		4:55	" Ярослава, Самбора через Перемишль		
Ніч				Ніч			
	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.		4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)		
	3:30	" на дв. головний		5:20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава		
1:10	—	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		6:30	" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави		
	6:10	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль		6:40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		
1:45	—	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		6:55	" Тернополя з двірця головного		
	9:10	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль		7:00	" Лавочного (Мункача, Пешту)		
9:39	—	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче		7:10	" Сокала, Рави рускої		
9:45	—	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)		7:15	" Тернополя з двірця Підзамче		
1:55	—	" Підволочиск, Бродів на дв. головний		7:44	" Янова		
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава		10:05	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави		
	12:15	" Стрия, Калуша, Борислава.		11:00	" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)		
				11:27	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамче		

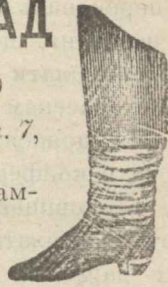
ЗАМІТКА: Години нічя часять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський різьвить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 26 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. вел. держ. (Львів, ул. Третього мая, 10) (дальше) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого род і розклади їзди.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденьський)

у Львові, ул. Круга ч. 7,

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з хольямаи для духовенства по як найприступнійших цінах

Рівнож приймає репарації кальшів. — З провінції вистане старий оказ на міру.

136 85—140

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завжди бажає позбутися си слабости легких, або горла, хотїби найупірїтїшої, або астми, навіть дуже заданеної і на позір невилїчимої, сей нехай не гербату для хронїчно хорих на легки і горло **A. Wolffsky-ого**. Тисячнї подяки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описане ужитя) задармо. Правда лише у **A. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.**

ТОВАРИСТВО для розвою рускої штуки
стоваришене зареєстроване з ограниченою порукою у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці з обсягу артистичного малярства, різьбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релїгїйнї до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи сьвітські: історичні, портрети з натури і фотографїї, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: нивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесїйнї, сповїдальницї і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшує внутра церков, виготовляє пляни церков, каплиць і пр. і удержує на складї фотографїчнї репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совїстне виконанє.

Цїлю Товариства є: піднести нашу штуку і витворити руску школу штук красних. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патріотичній опїї вашої П. Т. Публїки духовної і сьвітскої, надїємо ся, що зволить Она причинити ся до осягненя сеї ціли численними замовленнями, котрі приймає

— виключно лиш Дирекция Товариства. —
З глибоким поважанєм **Дирекция.**

Товариство не послуґує ся агентами.

Артист.-літературні Новини

їздуть книжками гелїчїни 5—7 гечатних лїстїв. Зміст: беллетристика і поезия, ориґїнальнї і перекладанї. Проґрама в заголовку: сильнїше увзглядюванє артистичного викїнченя навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змістї і формї.

Цїна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно опїявної 2 кор.

Видавєць: **М. Заячківський, Львів, улица Зиблицевича, число 34.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупнї:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кїл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 лїтрах, а то Самордне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зї складів висилає: **КАВУ** по 5 кїл. послїлках почт. в цїні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальнїсть по 12-20 франко

ЛїНО в 5 кїл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. —
Лїнші товари по умїрених цїнах. 76—?

Галицкий Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповїдженєм,

3 1/2% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповїдженєм,

а всі вїнші находячі ся в обїгу 4 1/2% Асигнати касовї з 90-дневним виповїдженєм будуть опроцентованї почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповїдженя.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицкого еміґраційного руху в 4. актах.

Цїна книжки брошурованої в картонї 35 кр., опрaвленої в полотно з хорошими витїсками 50 кр. — На почтову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Зиблицевича ч. 18, Львів. У Львові набути можна в Ставропїгїйській книгарнї.

1000 тукот цигаретових за 1 зр. поручає фабри-ка тукот

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Львові, лиця Галицка число 12.

Замавляючим 5.000 тукото ра-зом опаковачє і відсилка franco.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ

Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., 1. п.

приймає ласкаві замовленя і виконує їх густо-вно і по приступних цїнах.

НАУКУ КРОЮ удїляє в осїбних годинах Замїсцевї панночки приймає на помешканє